ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל:
ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה־בן לשרה אשתך
ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו: ואברהם ושרה זקנים
באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים: ותצחק שרה
בקרבה לאמר אחרי בלתי הייתה־לי עדנה ואדני זקן: ויאמר
יהוה אל־אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם
אלד ואני זקנתי: היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך
כעת חיה ולשרה בן: ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי
יראה ויאמר לא כי צחקת: ויקמו משם האנשים וישקפו
על־פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם: ויהוה אמר המכסה
אני מאברהם אשר אני עשה:

ויאמר אבימלך אל־אברהם מה ראית
כי עשית את־הדבר הזה: ויאמר אברהם כי אמרתי רק
אין־יראת אלהים במקום הזה והרגוני על־דבר אשתי:

ויפלל אברהם אל־האלהים וירפא אלהים
את־אבימלך ואת־אשתו ואמהתיו וילדו: כי־עצר עצר
יהוה בעד כל־רחם לבית אבימלך על־דבר שרה אשת
אברהם: ויהוה פקד את־שרה כאשר אמר
ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: ותהר ותלד שרה לאברהם
בן לזקניו למועד אשר־דבר אתו אלהים: ויקרא אברהם
את־שם־בנו הנולד־לו אשר־ילדה־לו שרה יצחק: וימל
אברהם את־יצחק בנו בן־שמנת ימים כאשר צוה אתו
אלהים: ואברהם בן־מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו:
ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל־השמע יצחק־לי:
ותאמר מי מלל לאברהם הניקה בנים שרה כי־ילדתי בן
לזקניו: ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום
הגמל את־יצחק: ותרא שרה את־בן־הגר המצרית אשר־
ילדה לאברהם מצחק: ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת
ואת־בנה כי לא יירש בן־האמה הזאת עם־בני עם־יצחק:
וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו: ויאמר אלהים
אל־אברהם אל־ירע בעיניך על־הנער ועל־אמתך כל אשר
תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע: וגם
את־בן־האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא:

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את־אברהם ויאמר
אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח־נא את־בנך
את־יחידך אשר־אהבת את־יצחק ולך־לך אל־ארץ המריה
והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: וישכם
אברהם בבקר ויחבש את־חמרו ויקח את־שני נעריו אתו
ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל־המקום אשר
אמר־לו האלהים:

ביום השלישי וישא אברהם את־עיניו וירא
את־המקום מרחק: ויאמר אברהם אל־נעריו שבו־לכם פה
עם־החמור ואני והנער נלכה עד־כה ונשתחוה ונשובה
אליכם: ויקח אברהם את־עצי העלה וישם על־יצחק בנו
ויקח בידו את־האש ואת־המאכלת וילכו שניהם יחדו:
ויאמר יצחק אל־אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני
ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: ויאמר אברהם
אלהים יראה־לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו:
ויבאו אל־המקום אשר אמר־לו האלהים ויבן שם אברהם
את־המזבח וערך את־העצים ועקד את־יצחק בנו וישם
אתו על־המזבח ממעל לעצים: וישלח אברהם את־ידו
ויקח את־המאכלת לשחט את־בנו: ויקרא אליו מלאך
יהוה מן־השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני:
ויאמר אל־תשלח ידך אל־הנער ואל־תעש לו מאומה
כי עתה ידעתי כי־ירא אלהים אתה ולא חשכת את־בנך
את־יחידך ממני: וישא אברהם את־עיניו וירא והנה־איל
אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את־האיל
ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם־המקום ההוא
יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה:
ויקרא מלאך יהוה אל־אברהם שנית מן־השמים:
ויאמר בי נשבעתי נאם־יהוה כי יען אשר עשית את־הדבר
הזה ולא חשכת את־בנך את־יחידך: כי־ברך אברכך
והרבה ארבה את־זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על־שפת
הים וירש זרעך את שער אויביו: והתברכו בזרעך כל
גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל־נעריו
ויקמו וילכו יחדו אל־באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר
הנה־ילדה מלכה גם־הוא בנים לנחור אחיך: את־עוץ בכרו
ואת־בוז אחיו ואת־קמואל אבי ארם: ואת־כשד ואת־חזו
ואת־פלדש ואת־ידלף ואת־בתואל: ובתואל ילד את־רבקה
שמנה בנים ללכה מלכה לנחור אחי אברהם: ופילגשו
ושמה ראומה ותלד גם־היא את־טבח ואת־גחם ואת־תחש
ואת־מעכה:

ותהי חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים
שני חיי שרה: ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון
בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה:
ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל־בני חת לאמר:
גר־ותושב אנכי עמכם תנו־לי אחזת־קבר עמכם ואקברה
מתי מלפני: ויענו בני־חת את־אברהם לאמר לו:
שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו
קבר את־מתך איש ממנו את־קברו לא יכלה ממך מקבר
לקבר מתך: ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת:
וידבר עמם לאמר אם־יש את־נפשכם לקבר את־מתי
מלפני שמעוני ופגעו־לי בעפרון בן־צחר: ויתן־לי את־מערת
המכפלה אשר־לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה־לי
בתוככם לאחזת־קבר: ועפרון ישב בתוך בני־חת ויען
עפרון החתי את־אברהם באזני בני־חת לכל באי שער־עירו
לאמר: לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר־בו
לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך:
וישתחו אברהם לפני עם הארץ: וידבר אל־עפרון באזני
עם הארץ לאמר אך אם־אתה לו שמעני נתתי כסף השדה
קח ממני ואקברה את־מתי שמה: ויען עפרון את־אברהם
לאמר לו: אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל־כסף ביני
ובינך מה־הוא ואת־מתך קבר: וישמע אברהם אל־עפרון
וישקל אברהם לעפרון את־הכסף אשר דבר באזני בני־חת
ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: ויקם שדה עפרון
אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר־בו
וכל־העץ אשר בשדה אשר בכל־גבלו סביב: לאברהם
למקנה לעיני בני־חת בכל באי שער־עירו: ואחרי־כן
קבר אברהם את־שרה אשתו אל־מערת שדה המכפלה
על־פני ממרא הוא חברון בארץ כנען: ויקם השדה
והמערה אשר־לו מאת בני־חת לאחזת־קבר:

ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את־אברהם בכל:
ויאמר אברהם אל־עבדו זקן ביתו המשל בכל־אשר־לו
שים־נא ידך תחת ירכי: ואשבעך ביהוה אלהי השמים
ואלהי הארץ אשר לא־תקח אשה לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי יושב בקרבו: כי־אל־ארצי ואל־מולדתי תלך
ולקחת אשה לבני ליצחק: ויאמר אליו העבד אולי לא
תאבה האשה ללכת אחרי אל־הארץ הזאת הההשב אשיב
את־בנך אל־הארץ אשר יצאת משם: ויאמר אליו אברהם
השמר־לך פן־תשיב את־בני שמה: יהוה אלהי השמים
אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר־לי
ואשר נשבע־לי לאמר לזרעך אתן את־הארץ הזאת הוא
ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: ואם־לא
תאבה האשה ללכתך אחרי נקית מאלתי זאת רק את־בני
לא תשיב שמה: וישם העבד את־ידו תחת ירך אברהם
אדניו וישבע לו על־הדבר הזה:

ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך
וכל־טוב אדניו בידו ויקם וילך ארם נהרים אל־עיר נחור:
ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל־באר המים לעת ערב לעת
צאת השאבות: ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה־נא
לפני היום והעש חסד עם־אדני אברהם: הנה אנכי נצב
על־עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים:
והיה הנערה אשר אמר אליה הטי־נא כדך ואשתה ואמרה
שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה
אדע כי־עשית חסד עם־אדני: ויהי הוא טרם כלה לדבר
והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן־מלכה אשת נחור
אחי אברהם וכדה על־שכמה: והנערה טובת מראה מאד
בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל:
וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני־נא מעט־מים מכדך:
ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על־ידה ותשקהו:
ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם־כלו
לשתות: ותמהר ותערה כדה אל־השקת ותרץ עוד אל־הבאר
לשאב ותשאב לכל־גמליו: והאיש משתאה לה מחריש
לדעת ההצליח יהוה דרכו אם־לא: ויהי כאשר כלו הגמלים
לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים
על־ידיה עשרה זהב משקלם: ויאמר בת־מי את הגידי־נא לי
היש בית־אביך מקום לנו ללון: ותאמר אליו בת־בתואל
אנכי בן־מלכה אשר ילדה לנחור: ותאמר אליו גם־תבן
גם־מספוא רב עמנו גם מקום ללון: ויקד האיש וישתחו ליהוה:
ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא־עזב חסדו
ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני בית אחי אדני:
ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים האלה: ולרבקה
אח ושמו לבן וירץ לבן אל־האיש החוצה אל־העין:
והיה כראות את־הנזם ואת־הצמידים על־ידי אחתו
וכשמעו את־דברי רבקה אחתו לאמר כה־דבר אלי האיש
ויבא אל־האיש והנה עמד על־הגמלים על־העין: ויאמר
בא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום
לגמלים: ויבא האיש הבית ויפתח החמרים נתן תבן
ומספוא לחמרים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר־
אתו: וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם־דברתי
דברי ויאמר דבר: ויאמר נערי אברהם אנכי: ויהוה ברך
את־אדני מאד ויגדל וייתן־לו צאן ובקר וכסף וזהב
ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים: ותלד שרה אשת־אדני
בן לאדני אחרי זקנתה ויתן־לו את־כל־אשר־לו:
ויגד לי אדני לאמר לא־תקח אשה לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי ישב בארצו: אם־לא אל־בית אבי תלך
וממשפחתי ולקחת אשה לבני: ואבוא היום אל־העין
ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם־יש־נא מצליח דרכי
אשר אנכי הלך עליה: הנה אנכי נצב על־עין המים
והיה העלמה היוצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני־נא
מעט־מים מכדך: ואמרה אלי גם־אתה שתה וגם לגמליך
אשאב הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדוני: אני טרם
אכלה לדבר על־לבי והנה רבקה יצאת וכדה על־שכמה
ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני־נא: ותמהר
ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה:
ואשתה והגמלים השקתה גם: ואשאלה ותאמר בת־מי את
ותאמר בת־בתואל בן־נחור אשר ילדה־לו מלכה ואשם
הנזם על־אפה והצמידים על־ידיה: ואקד וישתחו ליהוה
ואברך את־יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך־אמת
לקחת את־בת־אחי אדני לבנו: ועתה אם־יש אתכם עשים
חסד ואמת הגידו לי ואם־לא הגידו לי ואפנה על־ימין או
על־שמאל: ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר
לא נוכל דבר אליך רע או טוב: הנה רבקה לפניך קח
ולך ותהי אשת בן־אדוניך כאשר דבר יהוה: ויהי כאשר
שמע עבד אברהם את־דבריהם וישתחו ארצה ליהוה:
ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה
ומגדנות נתן לאחיה ולאמה: ויאכלו וישתו הוא והאנשים
אשר עמו וילינו ויקמו בבקר ויאמר שלחני לאדני:
ותאמר אחיה ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור
אחר תלך: ויאמר אליהם אל־תאחרו אתי והיהוה הצליח
דרכי שלחוני ואלכה לאדני: ויאמרו נקרא לנערה
ונשאלה את־פיה: ויקראו לרבקה ויאמרו אליה
התלכי עם־האיש הזה ותאמר אלך: וישלחו את־רבקה
אחתם ואת־מינקתה ואת־עבד אברהם ואת־אנשיו:
ויברכו את־רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה
ויירש זרעך את שער שנאיו: ותקם רבקה ונערתיה
ותרכבנה על־הגמלים ותלכנה אחרי האיש וילך העבד
את־רבקה ויקח: ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא
יושב בארץ הנגב: ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב
וישא עיניו וירא והנה גמלים באים: ורבקה נשא את־עיניה
ותרא את־יצחק ותפל מעל הגמל: ותאמר אל־העבד מי
האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני
ותקח הצעיף ותתכס: ויספר העבד ליצחק את כל־הדברים
אשר עשה: ויבא יצחק האהלה שרה אמו ויקח את־רבקה
ותהי־לו לאשה ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי אמו:

ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: ותלד־לו
את־זמרן ואת־יקשן ואת־מדן ואת־מדין ואת־ישבק ואת־שוח:
ויקשן ילד את־שבא ואת־דדן ובני דדן היו אשורים
ולטושים ולאומים: ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע
ואלדעה כל־אלה בני קטורה: ויתן אברהם את־כל־אשר־לו
ליצחק: ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת
וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל־ארץ קדם:
ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה
וחמש שנים ושבעים שנה: ויגוע וימת אברהם בשיבה
טובה זקן ושבע ויאסף אל־עמיו: ויקברו אתו יצחק וישמעאל
בניו אל־מערת המכפלה אל־שדה עפרון בן־צחר החתי
אשר על־פני ממרא: השדה אשר קנה אברהם מאת בני־חת
שם קבר אברהם ושרה אשתו: ויהי אחרי מות אברהם
ויברך אלהים את־יצחק בנו וישב יצחק עם־באר לחי ראי:

ואלה תולדת ישמעאל בן־אברהם אשר ילדה
הגר המצרית שפחת שרה לאברהם: ואלה שמות בני־ישמעאל
בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל נבית ואחר קדר ואדבאל
ומבשם: ומשמע ודומה ומשא: חדד ותימא יטור נפיש וקדמה:
אלה הם בני־ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם
שנים עשר נשיאם לשבטתם: ואלה שני חיי ישמעאל
מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע ויאסף אל־עמיו:
וישכנו מחוילה עד־שור אשר על־פני מצרים בואכה אשור
נכח כל־אחיו נפל: ואלה תולדת יצחק בן־אברהם אברהם
הוליד את־יצחק: ויהי יצחק בן־ארבעים שנה בקחתו את־
רבקה בת־בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו:
ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר־לו
יהוה ותהר רבקה אשתו: ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר
אם־כן למה זה אנכי ותלך לדרש את־יהוה: ויאמר יהוה
לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם
מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: וימלאו ימיה ללדת והנה
תומם בבטנה: ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער
ויקראו שמו עשו: ואחרי־כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב
עשו וקרא שמו יעקב ויצחק בן־ששים שנה בלדת אותם:
ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב
איש תם יושב אהלים: ויאהב יצחק את־עשו כי־ציד
בפיו ורבקה אהבת את־יעקב: ויזד יעקב נזיד ויבא עשו
מן־השדה והוא עיף: ויאמר עשו אל־יעקב הלעיטני־נא
מן־האדם האדם הזה כי עיף אנכי על־כן קרא־שמו אדום:
ויאמר יעקב מכרה כיום את־בכרתך לי: ויאמר עשו הנה
אנכי הולך למות ולמה־זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה
לי כיום וישבע לו וימכר את־בכרתו ליעקב: ויעקב נתן
לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו
את־הבכרה:

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה
בימי אברהם וילך יצחק אל־אבימלך מלך־פלשתים גררה:
וירא אליו יהוה ויאמר אל־תרד מצרימה שכן בארץ
אשר אמר אליך: גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך
כי לך ולזרעך אתן את כל־הארצות האל ואקים את־השבעה
אשר נשבעתי לאברהם אביך: והרביתי את־זרעך ככוכבי
השמים ונתתי לזרעך את כל־הארצות האל והתברכו
בזרעך כל גוי הארץ: עקב אשר־שמע אברהם בקלי
וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי: וישב יצחק בגרר:
וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא
לאמר אשתי פן־יהרגוני אנשי המקום על־רבקה כי־טובת
מראה היא: ויהי כי־ארכו־שם הימים וישקף אבימלך
מלך־פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את
רבקה אשתו: ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה
אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי
אמרתי פן־אמות עליה: ויאמר אבימלך מה־זאת עשית
לנו כמעט שכב אחד העם את־אשתך והבאת עלינו אשמה:
ויצו אבימלך את־כל־העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו
מות יומת: ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא
מאה שערים ויברכהו יהוה: ויגדל האיש וילך הלוך וגדל
עד כי־גדל מאד מאד: ויהי־לו מקנה־צאן ומקנה־בקר
ועבדה רבה ויקנאו פלשתים אתו: וכל הבארות אשר
חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים
וימלאום עפר: ויאמר אבימלך אל־יצחק לך מעמנו כי
עצמת ממנו מאד: וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב
שם: ויחפר יצחק את־בארות המים אשר חפרו בימי
אברהם אביו אשר סתמום פלשתים אחרי מות אברהם
ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו: ויחפרו
עבדי יצחק בנחל וימצאו־שם באר מים חיים: ויריבו
רעי גרר עם־רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם־הבאר
עשק כי התעשקו עמו: ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה
ויקרא שמה שטנה: ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא
רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי־עתה הרחיב יהוה
לנו ופרינו בארץ: ויעל משם באר שבע: וירא אליו יהוה
בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל־תירא
כי־אתך אנכי ואברכך והרביתי את־זרעך בעבור אברהם
עבדי: ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו
ויכרו שם עבדי יצחק באר: ואבימלך הלך אליו מגרר
ואחזת מריעהו ופיכל שר־צבאו: ויאמר אליהם יצחק
מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם:
ויאמרו ראו ראינו כי־היה יהוה עמך ונאמר תהי־נא
אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך: אם־תעשה עמנו רע
כאשר לא נגעוך וכאשר עשינו עמך רק־טוב ונשלחך
בשלום אתה עתה ברוך יהוה: ויעש להם משתה ויאכלו
וישתו: וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלח יצחק
אתם וילכו מאתו בשלום: ויהי בעת ההוא ויבאו עבדי
יצחק ויגידו לו על־אודת הבאר אשר חפרו ויאמרו לו
מצאנו מים: ויקרא אתה שבעה על־כן שם־העיר באר־שבע
עד היום הזה: ויהי עשו בן־ארבעים שנה ויקח אשה
את־יהודית בת־בארי החתי ואת־בשמת בת־אילון החתי:
ותהיינה מרת רוח ליצחק וליעקב:

ויהי כי־זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא
את־עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני:
ויאמר הנה־נא זקנתי לא ידעתי יום מותי: ועתה שא־נא
כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד: ועשה־לי
מטעמים כאשר אהבתי ובא־לי ואברכך נפשי בטרם אמות:
ורבקה שמעת בדבר יצחק אל־עשו בנו וילך עשו השדה
לצוד ציד להביא: ורבקה אמרה אל־יעקב בנה לאמר
הנה שמעתי את־אביך מדבר אל־עשו אחיך לאמר: הביאה
לי ציד ועשה־לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה
לפני מותי: ועתה בני שמע בקלי לאשר אנכי מצוה אתך:
לך־נא אל־הצאן וקח־לי משם שני גדיי עזים טובים
ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב: והבאת לאביך
ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו: ותאמר רבקה אל־יעקב
בנה אך קולי לאשר אנכי מצוה אתך: לך־נא קח־לי משם
שני גדיי הטובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר
אהב: והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו:
ויאמר יעקב אל־רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי
איש חלק: אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע
והבאתי עלי קללה ולא ברכה: ותאמר לו אמו עלי קללתך
בני אך שמע בקולי ולך קח־לי: וילך ויקח ויבא לאמו
ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו: ותקח רבקה את־
בגדי עשו בנה הגדול החמודת אשר אתה בבית ותלבש
את־יעקב בנה הקטן: ואת עורות גדיי העזים הלבישה
על־ידיו ועל חלקת צואריו: ותתן את־המטעמים ואת־
הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה: ויבא אל־אביו ויאמר
אבי ויאמר הנני מי־אתה בני: ויאמר יעקב אל־אביו
אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום־נא שבה
ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך: ויאמר יצחק אל־בנו
מה־זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך
לפני: ויאמר יצחק אל־יעקב גשה־נא ואמשך בני האתה
זה בני עשו אם־לא: ויגש יעקב אל־יצחק אביו וימשהו
ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו: ולא הכירו
כי־היו ידיו כידי עשו אחיו שערות ויברכהו: ויאמר
אתה זה בני עשו ויאמר אני: ויאמר הגישה־לי ואכלה
מצד בני בעבור תברכך נפשי ויגש־לו ויאכל ויבא־לו יין
וישת: ויאמר אליו יצחק אביו גשה־נא ושקה־לי בני
ונשק־לו כאשר הריח את־ריח בגדיו ויברכהו ויאמר
ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה: ויתן־לך
האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש:
יעבדוך עמים וישתחוו־לך לאמים הוה גביר לאחיך
וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכיך ברוך:
ויהי ככלות יצחק לברך את־יעקב ויעקב יצא יצא
מלפני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו: ויעש גם־הוא
מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל
מציד בנו בעבור תברכני נפשך: ויאמר לו יצחק אביו
מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו: ויחרד יצחק חרדה
גדלה עד־מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד־ציד ויבא־לי
ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם־ברוך יהיה:
כשמע עשו את־דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד־מאד
ויאמר לאביו ברכני גם־אני אבי: ויאמר בא אחיך במרמה
ויקח ברכתך: ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה
פעמים את־בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר
הלא־אצלת ברכה לי: ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר
שמתיהו לך ואת כל־אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירוש
סמכתיהו ולך אפוא מה־אעשה בני: ויאמר עשו אל־אביו
הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם־אני אבי ישא עשו
קולו ויבך: ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני
הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל: ועל־חרבך תחיה
ואת־אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל
צוארך: ויעקב עשו את־הברכה אשר ברכו אביו ויאמר
עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את־יעקב אחי:
ויגד לרבקה את־דברי עשו בנה הגדול ותשלח ותקרא
ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם
לך להרגך: ועתה בני שמע בקולי וקום ברח־לך אל־לבן
אחי חרנה: וישבת עמו ימים אחדים עד אשר־תשוב חמת
אחיך: עד־שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר־עשית לו
ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם־שניכם יום אחד:
ותאמר רבקה אל־יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם־לקח
יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה־לי חיים:
ויקרא יצחק אל־יעקב ויברך אתו ויצום ויאמר לו לא
תקח אשה מבנות כנען: קום לך פדנה ארם בית בתואל
אבי אמך וקח־לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך:
ואל שדי יברך אתך ויפרה וירבך והיית לקהל עמים:
ויתן־לך את־ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את־
ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם: ויצחק שלח את־
יעקב וילך פדנה ארם אל־לבן בן־בתואל הארמי אחי
רבקה אם יעקב ועשו: וירא עשו כי ברך יצחק את־יעקב
וישלח פדנה ארם לקחת לו משם אשה במברכו אתו
ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען: וישמע יעקב
אל־אביו ואל־אמו וילך פדנה ארם: וירא עשו כי רעות
בנות כנען בעיני יצחק אביו: וילך עשו אל־ישמעאל
ויקח את־מחלת בת־ישמעאל בן־אברהם אחות נבית על־
נשיו לו לאשה: ויעקב יצא מבאר שבע וילך חרנה:
ויפגע במקום וילן שם כי־בא השמש ויקח מאבני המקום
וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא: וחלם והנה סלם
מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים
עלים וירדים בו: והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה
אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב
עליה לך אתננה ולזרעך: והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת
ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה
ובזרעך: והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך
והשבתיך אל־האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם־עשיתי
את אשר־דברתי לך: ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש
יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: ויירא ויאמר מה־נורא
המקום הזה אין זה כי אם־בית אלהים וזה שער השמים:
וישכם יעקב בבקר ויקח את־האבן אשר־שם מראשתיו
וישם אתה מצבה ויצק שמן על־ראשה: ויקרא את־שם
המקום ההוא בית־אל ואולם לוז שם העיר לראשונה:
וידר יעקב נדר לאמר אם־יהיה אלהים עמדי ושמרני
בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן־לי לחם לאכל ובגד
ללבש: ושבתי בשלום אל־בית אבי והיה יהוה לי לאלהים:
והאבן הזאת אשר־שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל
אשר תתן־לי עשר אעשרנו לך:

וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: ויראה
והנה באר בשדה והנה־שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה
כי מן־הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדולה על־פי
הבאר: ואספו שמה כל־העדרים וגללו את־האבן מעל
פי הבאר והשקו את־הצאן והשיבו את־האבן על־פי הבאר
למקמה: ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן
אנחנו: ויאמר להם הידעתם את־לבן בן־נחור ויאמרו
ידענו: ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל
בתו באה עם־הצאן: ויאמר הן עוד היום גדול לא־עת
האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו: ויאמרו לא נוכל
עד אשר יאספו כל־העדרים וגללו את־האבן מעל פי
הבאר והשקינו הצאן: עודנו מדבר עמם ורחל באה עם־
הצאן אשר לאביה כי רעיה היא: ויהי כראות יעקב את־
רחל בת־לבן אחי אמו ואת־צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב
ויגל את־האבן מעל פי הבאר וישק את־צאן לבן אחי אמו:
וישק יעקב לרחל וישא את־קלו ויבך: ויגד יעקב לרחל
כי אחי אביה הוא וכי בן־רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה:
ויהי כשמע לבן את־שמע יעקב בן־אחתו וירץ לקראתו
וחבק לו וישק לו ויבאהו אל־ביתו ויספר ללבן את כל־
הדברים האלה: ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה
וישב עמו חדש ימים: ויאמר לבן ליעקב הכי־אחי אתה
ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך: ולבן שתי בנות
שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל: ועיני לאה רכות
ורחל היתה יפת־תאר ויפת מראה: ויאהב יעקב את־רחל
ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: ויאמר לבן
טוב תתי אתה לך מתתי לאיש אחר שבה עמדי: ויעבד
יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים
באהבתו אתה: ויאמר יעקב אל־לבן הבה את־אשתי כי
מלאו ימי ואבואה אליה: ויאסף לבן את־כל־אנשי המקום
ויעש משתה: והיה בערב ויקח את־לאה בתו ויבא אתה
אליו ויבא אליה: ויתן לבן לה את־זלפה שפחתו ללאה
בתו שפחה: והיה בבקר והנה־הוא לאה ויאמר אל־לבן
מה־זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני:
ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני
הבכירה: מלא שבע זאת ונתנה לך גם את־זאת בעבודה
אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות: ויעש יעקב כן
וימלא שבע זאת ויתן־לו את־רחל בתו לו לאשה:
ויתן לבן לרחל בתו את־בלהה שפחתו לה לשפחה:
ויבא גם אל־רחל ויאהב גם את־רחל מלאה ויעבד עמו
עוד שבע שנים אחרות: ויראה יהוה כי שנואה לאה
ויפתח את־רחמה ורחל עקרה: ותהר לאה ותלד בן
ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי־ראה יהוה בעניי כי
עתה יאהבני אישי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי־שמע
יהוה כי שנואה אנכי ויתן גם־את־זה לי: ותהר עוד
ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי־ילדתי לו שלשה
בנים על־כן קרא־שמו לוי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר
הפעם אודה את־יהוה על־כן קראה שמו יהודה ותעמד
מלדת: ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה
ותאמר אל־יעקב הבה־לי בנים ואם־אין מתה אנכי:
ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע
ממך פרי־בטן: ותאמר הנה־אמתי בלהה בא אליה ותלד
על־ברכי ואבנה גם־אנכי ממנה: ותתן לו את־בלהה
שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: ותהר בלהה שפחת רחל
ותלד ליעקב בן: ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי
ויתן־לי בן על־כן קראה שמו דן: ותהר עוד בלהה שפחת
רחל ותלד בן שני ליעקב: ותאמר רחל נפתולי אלהים
נפתלתי עם־אחותי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי:
ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את־זלפה שפחתה
ותתן אתה את־יעקב לאשה: ותלד זלפה שפחת לאה
ליעקב בן: ותאמר לאה בגד ותקרא את־שמו גד:
ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב: ותאמר לאה
באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את־שמו אשר:
וילך ראובן בימי קציר־חטים וימצא דודאים בשדה
ויבא אתם אל־לאה אמו ותאמר רחל אל־לאה תני־נא לי
מדודאי בנך: ותאמר לה המעט קחתך את־אישי ולקחת
גם את־דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה
תחת דודאי בנך: ויבא יעקב